

Kasteessa lapsi Jumalan

1. Kas - tees-sa lap - si Ju - ma-lan sai ris - tin kan - taak -
Va - pah-ta - jan - sa kuo - le-man mer - kik - si ot - sal -

sen - sa, Kun tie on ras-kas kul-ke - a ja tais-te - lui - ta
len - sa.

mat-kal-la, se kan-ta - jaan- sa kan - taa.

1. Kasteessa lapsi Jumalan
sai ristin kantaaksensa,
Vapahtajansa kuoleman
merkiksi otsallensa.
Kun tie on raskas kulkea
ja taisteluita matkalla,
se kantajaansa kantaa.

2. Ei kärsimykset toisien
kylmäksi saata meitä,
kun ristinpuuta muistellen
kuljemme näitä teitä.
Siis olkoon ristin kansalla
rohkeutta, myötätuntoa
myös kantaa toisiansa.

3. Me saimme kasteen lahjana
sinulta, Jumalamme.
Myös uskoamme vahvista
ja johda kulkuamme.
Suo omantunnon muistuttaa,
jos väärä meissä vallan saa,
ristimme unohdamme.

4. Ehtoollispöytään käydessä
me, ristin kansa, jaamme
yhdessä armon ihmettä,
kun leivän, viinin saamme.
Vapahtajamme viaton
syntimme sovittanut on:
se meitä aina kantaa.

5. Kun epävarmoin askelin
kuljemme pimeässä
ja epäilevin sydämin
etsimme elämässä,
on kaste aina voimassa
ja ristin merkki otsalla,
se kantajaansa kantaa.